ХУЛОСАИ

комиссияи экспертии Шурои диссертатсионии 6D.KO-019 назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон оид ба диссертатсияи Саидзода Абдулмаҷид Муминҷон дар мавзуи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои расонидани зарари молу мулкӣ бо роҳи фиреб ё сӯиистифодаи боварӣ», барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ пешниҳод шудааст

1. Баъд аз ба даст овардани истиқлолияти давлатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистонислоҳотҳои куллӣ дар муносибатҳои ҷамъиятӣ, бахусус муносибатҳои молу мулкӣ ба вуҷуд омаданд. Ҷумҳурии Тоҷикистон аз шакли иқтисоди ягонаи давлатӣ рӯ ба иқтисоди бозаргонӣ ниҳод. Давлат аз сиёсати пӯшида даст кашида, ба сиёсати дарҳои кушод дар ҳама самт гузашт. Қонунгузории замони нав фаъолияти озоди иқтисодиро кафолат дод. Ин ҳама аз пешрафти ҷомеаи навини Тоҷикистон шаҳодат медиҳад. Аммо ҳар як дигаргунӣ ба худ хос оқибатҳои муайяни ҳуқуқӣ доранд. Оқибатҳои манфии ислоҳотҳои мазкур дар он зоҳир гардид, ки дар ҷомеа сатҳи ҷиноятҳои молу мулкӣ хеле зиёд афзуд.

Нақши моликият дар ҷамъият аз он иборат аст, ки моликият воситаи самарабахштарин ва кафолатноки амалӣ гардондани манфиатҳои иқтисодии инсон, ҷамъият дар соҳаи истеҳсолот ва қонеъ гардондани талаботи истеъмолкунандагон мебошад. Моликият ба шахсоне, ки ба онҳо тааллуқ дорад, бар объектҳои моликият бартарии иқтисодӣ ва муносибатҳоеро, ки аз муомилоти мадании ин объектҳо бармеоянд, таъмин менамояд. Моликият устуворӣ ва қонеъгардонии дарозмуддати ниёзҳои соҳибмулкро таъмин мекунад.

Проблемаҳои бандубасти кирдорҳо вобаста ба сӯиқасд ба моликият ҳамеша диққати олимонро ба худ ҷалб мекард. Аммо дар аксари таҳқиқотҳое, ки ба проблемаҳои ҳифзи ҳуқуқӣ-ҷиноятии моликият бахшида шудаанд, ба таҳлили масъалаи ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ин гуна таҷовуз ба моликият, ба монанди расонидани зарари молу мулкӣ бо роҳи фиреб ё сӯиистифода аз боварӣ аҳаммияти ҷиддӣ дода намешавад.

2. Диссертатсия ба талаботи банди 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудааст, мутобиқат мекунад. Диссертатсия кори илмӣ-тахассусии анҷомёфта буда, аз тарафи муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои ягонагии дохилӣ мебошад. Натиҷа, нуктаҳои навгонӣ ва илмии барои

ҳимоя пешниҳодшуда метавонанд дар назария, такмили қонунгузорӣ ва раванди таълим ба таври васеъ истифода шаванд, ки онҳо саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳанд.

3. Мавзуъ ва мазмуни таҳқиқот бо шиносномаи ихтисоси 12 00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ, ки аз рӯйи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз санаи 7 январи соли 2022, № 16 ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад.

4. Натиҷаҳои асосии таҳқиқот дар 7 мақолаҳои илмӣ, аз ҷумла 5 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба табъ расонида шудаанд, ки онҳо фарогирандаи мазмун ва моҳияти диссертатсия мебошанд. Дар интишорот натиҷаҳои асосӣ, хулосаҳои таҳқиқот ва тавсияҳои муаллиф инъикоси худро ёфтаанд. Теъдоди маводи чопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ гардидааст, мувофиқ мебошад.

5. Дар таҳқиқоти диссертатсионии Саидзода А.М. истифодаи мавод бидуни иқтибос ба муаллиф ё маъхаз мавҷуд набуда, ҳамаи сарчашмаҳои истифодашуда бо ишора ба муаллиф ё маъхаз тавассути иқтибос ба расмият даровarда шудаанд, ки аз риоя шудани банди 37 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ гувоҳӣ медиҳад.

6. Дар рисолаи илмӣ ва дигар ҳуҷҷатҳои пешниҳоднамудаи Саидзода А.М. маълумоти ғайрисаҳеҳ, аз ҷумла дар бораи корҳои аз тарафи довталаб чопгардида мавҷуд намебошад.

Банди 61 Низомномаи Шурои диссертатсиониро, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ гардидааст, ба роҳбарӣ гирифта, комиссия пешниҳод менамояд:

1. Диссертатсияи Саидзода Абдулмаҷид Муминҷон дар мавзуи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои расонидани зарари молу мулкӣ бо роҳи фиреб ё сӯиистифодаи боварӣ», ки ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-019-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ пешниҳод шудааст, барои ҳимоя қабул карда шавад.

2. Муқарризони расмӣ аз рӯйи диссертатсия шахсони зерин таъин карда шаванд:

– Абдуҳамитов Валиҷон Абдуҳалимович – доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсенти кафедраи ҳуқуқи ҷиноятии факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи славянии Россия-Тоҷикистон;

– Оралбаев Ҳамза Ҳайдарович – номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, муаллими калони кафедари ҳуқуқи иқтисодӣ, молиявӣ ва зиддикоррупсионии Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон.

3. Ба ҳайси муассисаи тақриздиҳандаи диссертатсия – Муассисаи таълимии таҳсилоти олии касбии Академияи Вазорати корҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон таъин карда шавад.

4. Барои нашри эълон оид ба ҳимояи минбаъда ва ҷойгир намудани автореферат дар сомонаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷозат дода шавад.

5. Барои чопи автореферат бо ҳуқуқи дастнавис иҷозат дода шавад.

Раиси комиссия:
доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор,
аъзои Шӯрои диссертатсионӣ — Сафарзода А.И.

Аъзоёни комиссия:
доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор,
аъзои Шурои диссертатсионӣ — Азиззода У.А.

номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
дотсенти кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ
ва муқовимат бо коррупсияи
факултети ҳуқуқшиносии ДМТ — Холиқов Ш.Л.